

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8762/2025
02.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина, Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лазар Ранђеловић, адвокат из ..., против тужене Електродистрибуција Србија Д.О.О. Београд, Огранак „Електродистрибуција“ Лесковац, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4224/24 од 10.03.2025. године, у седници одржаној 02.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4224/24 од 10.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4224/24 од 10.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П 4986/23 од 29.02.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је тужени обавезан да му на име накнаде за успостављену стварну службеност проласком далековода јачине 35 КВ од ТС 110/35/10 КВ „Власотинце“ - будућа ТС 35/10 КВ „Горњи Орах“ ТС 35/10 „Састав река“ на к.п. бр. ... уписаној у ЛН бр. ... к.о. „...“ површине 1814 м², на којој је успостављена службеност, сразмерно власничком уделу од 1/1 исплати новчани износ од 154.189,90 динара, са законском затезном каматом почев од 29.02.2024. године, као дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу исплати на име трошкова спора, новчани износ од 145.338,80 динара.

Виши суд у Лесковцу је, пресудом Гж 4224/24 од 10.03.2025. године, одбио, као неосновану, жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П 4986/23 од 29.02.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада тужиоцу за успостављену стварну службеност проласка далековода преко кат.парцеле у његовом власништву. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одредбе члана 218. став 2. Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 145/2014 ... 40/2021), у вези одредбе члана 49, 51. и 53. став 2. Закона о основама својинско-правних односа, на основу неспорне чињенице да је преко парцеле у власништву тужиоца установљена стварна службеност у корист туженог постављањем далековода и ваздушног вода. Тужени посебну ревизију заснива на чињеници да је одредбом члана 106. Закона о изменама и допунама Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 94/2024 од 28.11.2024. године), који је ступио на снагу 01.01.2025. године, укинута ранија одредба члана 218. став 2. Закона о енергетици, којом је било прописано да се даном изградње електроенергетског вода успоставља заштитни појас и заснива службеност преласка електроенергетског вода у ширини заштитног појаса, а да је, одредбом члана 218. став 3. тог Закона, сада изричито прописано да је оператор преносног система дужник накнаде за решавање имовинскоправних односа са власницима непокретности због простирања проводника далековода преко тих непокретности, што је друго правно лице, ПД „Електромрежа Србије“ а.д. Београд. Међутим, доношење Закона и изменама и допунама Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 94/2024 од 28.11.2024. године), није од утицаја на ову парницу која је започета тужбом поднетом пре ступања на снагу тог Закона (22.09.2023. године), имајући у виду да је у прелазним и завршним одредбама Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 145/2014 ... 94/2024), прописано, у члану 392., да поступци који су започети до дана ступања на снагу овог закона наставиће се по прописима по којима су започети. С тим у вези, битна повреда на коју ревидент у посебној ревизији указује такође није од утицаја јер није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде за стварну службеност тужилац је поднео 22.03.2023. године, а вредност предмета спора је 154.189,90 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице